

[Arne Bjerregaard]

Jeg kan ikke umiddelbart se, at det sidste skulle have noget som helst med socialisme at gøre. Det er sådan set bare et kapitalkrav, som udsættes til et bedre tidspunkt for det enkelte menneske. Jeg kan ikke se, at der skulle være noget større problem i det, uden at jeg dermed har sagt, at det går jeg ind for. Vi har jo før haft det, og det gav visse problemer.

Lad mig med hensyn til fællesmarkedet, som hr. Poulsgaard mente skulle være den fuldkomne liberalisme, sige, at så har jeg misforstået det, der var skrevet i Romtraktaten om landbrugspolitikken, da vi gik ind i fællesmarkedet. Hvis hr. Poulsgaard mener, at der stod noget andet end det, som i dag fungerer som landbrugspolitik i EF, så vil jeg da gerne orienteres om det, for det er altid ubehageligt ikke at være orienteret.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Vi gik ind i fællesmarkedet, der var i hvert fald mange danskere, der stemte ja til EF den 2. oktober 1972, fordi et af Romtraktatens formål var, at der ikke skulle være nogen konkurrenceforvridning, der skulle være lige vilkår at producere under. Det var tanken, at de forskellige nationale støtteordninger, der var i Romtraktaten, skulle bortfalde. Det her er ikke en EF-debat, men der var faktisk mange, der stemte ja til EF under de forudsætninger.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg har ikke mange bemærkninger til debatten. De argumenter vedrørende finansieringen, der har været fremme, har vi jo hørt tidligere, og der har heller ikke været nogen patentløsninger på problemerne.

Der er dog én ting, der er fremgået, nemlig at man er enig om, at penge har penges pris. Jeg tror, det er ret væsentligt at fastholde, at hvis man skal have billige penge, så er der andre, der skal gøre dem billigere, og det er nok en udmærket forudsætning. Derfor kan jeg sige om det tilsagn, jeg gav før, at jeg er åben over for at få de politiske drøftelser, således at vi kan vurdere disse ting i sammenhæng og måske finde nogle kombinationsmuligheder, som kan gøre finansiering billigere. Det er jeg klar til.

Til sidst skal jeg sige til hr. Poulsgaard, som desværre ikke var her under den forrige debat, hvor jeg svarede på fællesmarkedsspørgsmålene, at jeg i og for sig er glad for, at hr. Poulsgaard ikke var til stede, fordi hr. Poulsgaard er jo bedst, når han er lidt småsur. Så udfolder han sig på en charmerende måde. Derfor takker jeg for, at han først kom til stede ved denne behandling.

Stavad (S):

Jeg vil godt takke for de mange positive indlæg, der har været. Der har været stillet en række spørgsmål, som det nok vil føre for vidt at bevæge sig ind på.

Den konservative ordfører spurgte bl.a., hvordan man kan sikre, at landbruget ikke tvinges ud i at benytte denne finansieringsform. Det har hr. Larsen-Ledet fra det radikale venstre stort set svaret på: netop fordi vi ikke med de ændringer, vi her lægger op til, forestiller os, at vi fjerner nogen af de bestående finansieringsmuligheder, nogen af de tilbud, man i dag har i landbruget. Det vil sige, at det, vi forestiller os, er, at vi laver et nyt tilbud ved siden af alle de andre tilbud.

Jeg ved godt, at der har været fremført det argument: ja vel, men så undlader vi måske at lave nogle støtteformer, vi ellers ville lave, og så tvinges man økonomisk ind i det. Det er et argument, jeg aldrig nogen sinde har ønsket at bøje mig for. Vi har altså landbrugsministerens ord for, og vi har vel også formanden for Landbrugsrådets ord for, at der ikke er mulighed for yderligere kriseløsninger til landbruget, og derfor er vi ikke i en situation, hvor der med rimelighed kan være forventninger om noget sådant, så derfor ser jeg det overhovedet ikke som et problem. Det er i og for sig et spørgsmål om, hvorvidt man vil være så liberalistisk, at man ønsker at give dem i landbruget, der ønsker at benytte det, et yderligere tilbud.

Jeg glæder mig over den liberalisme, landbrugsministeren har givet udtryk for i dag i modsætning til tidligere. Landbrugsministeren har givet tilsagn om, at han vil indbyde dem af folketingets partier, i hvert fald socialdemokratiet, som har vist interesse for denne sag, til drøftelser, til forhandlinger i løbet af sommeren, og jeg håber, at de forhandlinger kan føre til enighed om nogle initiativer, som der så kan tages beslutning om i næste